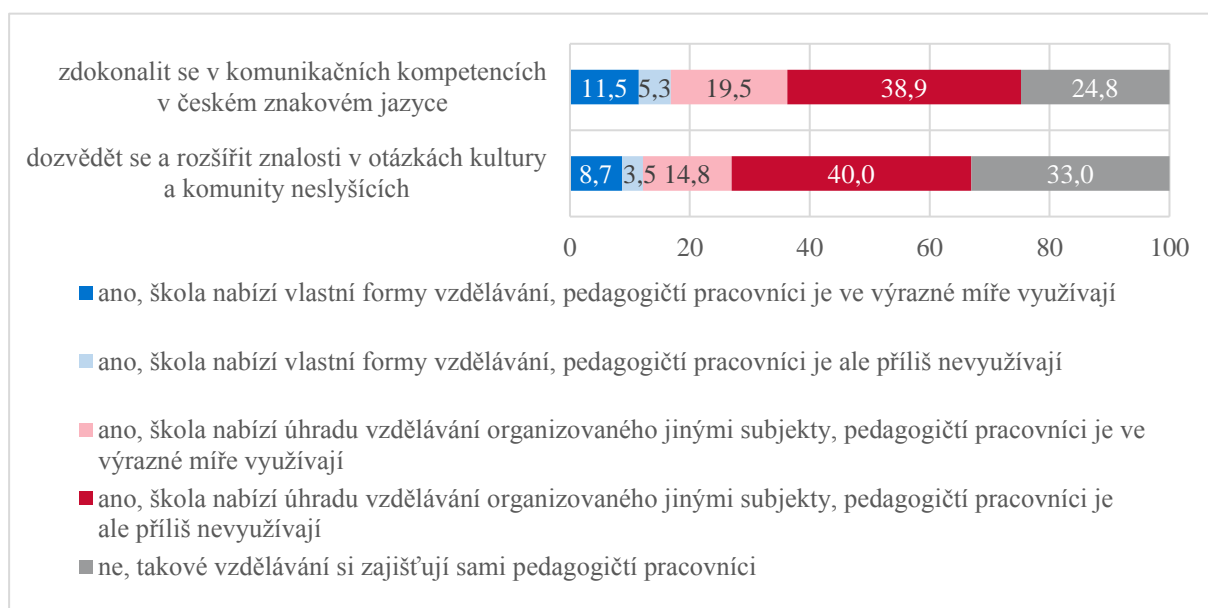

Graf č. 9 Základní škola zřízená dle § 16 odst. 9 ŠZ umožňuje pedagogickým pracovníkům ve všech svých zařízeních – podíl (v %)

Nejčastěji základní školy zřízené dle § 16 odst. 9 ŠZ nabízí svým pedagogickým pracovníkům úhradu vzdělávání pro osvojení či zdokonalení se v komunikačních kompetencích v českém znakovém jazyce a pro rozšíření znalostí v otázkách kultury a komunity neslyšících, které organizují jiné subjekty (např. Česká komora tlumočnicku znakového jazyka, agentura Znakovky.cz apod.). Pedagogové bohužel většinou tuto nabídku příliš nevyužívají a častěji si takové vzdělávání zajišťují sami studiem odborných materiálů či praktickými kontakty s rodinami sluchově postižených žáků.

2.2 Průběh vzdělávání dětí a žáků se sluchovým postižením v předškolním a základním vzdělávání

Průběh vzdělávání dětí a žáků se sluchovým postižením sledovala Česká školní inspekce přímo ve školách během výuky (v rámci hospitací). V inspekčních týmech byli proto zastoupeni i odborníci v oblasti vzdělávání žáků se sluchovým postižením, včetně odborníků na český znakový jazyk.

Prezenční inspekční činnost byla realizována v 13 mateřských školách a 41 základních zřízených dle § 16 odst. 9 ŠZ. Vzorek škol byl stanoven tak, aby zahrnoval minimálně 30 % mateřských a základních škol, které vzdělávají děti a žáky se sluchovým postižením, přičemž v souhrnném vzorku byly zastoupeny školy ze všech krajů ČR.

V mateřských školách Česká školní inspekce uskutečnila celkem 40 hospitací. 12,5 % hospitací proběhlo ve speciálně upravených učebních místnostech (např. logopedická pracovna vybavená zrcadlem a speciálními pomůckami). Během všech hospitací bylo přítomno 181 sluchově postižených dětí, přičemž stejným dílem (48,6 %) byly zastoupeny děti s těžkým sluchovým postižením a děti s kombinovaným postižením zahrnujícím postižení sluchu. Typy postižení dětí, které byly zastoupené v hospitovaných hodinách, ukazuje tabulka č. 9 níže.¹²

¹² Při posuzování je problém v rozdílu posouzení těžkého sluchového postižení z hlediska medicínského a z hlediska speciálně pedagogického. Školy pro své potřeby přistupují ke zjednodušenému posouzení a rozdělují děti/žáky pouze na děti/žáky s těžkým sluchovým postižením (nedokáží komunikovat orálně – nedokáží telefonovat) a na ostatní sluchově postižené děti.